

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2481

af 14. december 2022

om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 173, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 9. marts 2021 med titlen »Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti« (»meddelelsen om det digitale kompas«) fremlagde Kommissionen sin vision for 2030 om at styrke både borgere og virksomheder i forbindelse med den digitale omstilling (»det digitale årti«). Unionens vej til den digitale omstilling af økonomien og samfundet bør omfatte digital suverænitet på en åben måde, respekt for grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og demokrati, inklusion, adgang, lighed, bæredygtighed, modstandsdygtighed, sikkerhed, forbedring af livskvalitet, tilgængeligheden af tjenester og respekt for borgernes rettigheder og forhåbninger. Omstillingen bør bidrage til en dynamisk, ressourceeffektiv og fair økonomi og et fair samfund i Unionen.
- (2) Den digitale omstilling er ikke mulig uden stærk støtte til videnskab, forskning, udvikling og det videnskabelige samfund, som er drivkræfterne bag den teknologiske og digitale revolution. Da graden af digitalisering af økonomien eller samfundet desuden er et afgørende grundlag for økonomisk og samfundsmæssig modstandsdygtighed samt en faktor for deres globale indflydelse, er det nødvendigt for Unionens internationale indsats at strukturere det brede spektrum af det eksisterende samarbejde i overensstemmelse med søjlerne i det digitale årti. Behovet for sådan strukturering afspejles også i den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 1. december 2021 med titlen »Global Gateway«, igennem hvilken Unionen agter at bidrage til at mindske den globale investeringskløft ved hjælp af en demokratisk, værdibaseret tilgang, der fremmer gennemsigtige partnerskaber af høj standard for at opfylde det globale behov for udvikling af infrastruktur.
- (3) I en erklæring af 25. marts 2021 anså medlemmerne af Det Europæiske Råd meddelelsen om det digitale kompas for at være et skridt mod at kortlægge Unionens digitale udvikling i det næste årti og bekræftede den fastlagte vision, der er fastsat i meddelelsen om det digitale kompas, herunder idéen om et politikprogram med en effektiv forvaltningsramme til at lette gennemførelsen af flerlandeprojekter, der er nødvendige for Unionens digitale omstilling på kritiske områder. De opfordrede desuden Kommissionen til at udvide Unionens politiske værktøjskasse vedrørende den digitale omstilling, på både EU-plan og nationalt plan, og til at anvende alle tilgængelige instrumenter fra industri-, handels- og konkurrencepolitikken, politikken vedrørende færdigheder og uddannelse, forsknings- og innovationspolitikken samt de langsigtede finansieringsinstrumenter til at lette den digitale omstilling.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 12.5.2022, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2022.

- (4) Den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti (»den europæiske erklæring«) vil sætte mennesket i centrum for den digitale omstilling, har til formål at fremme principper for den digitale omstilling i overensstemmelse med fælles europæiske værdier og ret, og har til hensigt at bidrage til at nå denne afgørelses generelle målsætninger. Med henblik herpå bør Kommissionen og medlemsstaterne tage hensyn til de digitale principper og rettigheder, der er fastsat i den europæiske erklæring, når de samarbejder, med henblik på at nå de generelle målsætninger i denne afgørelse.
- (5) Som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 med titlen »Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« er det nødvendigt for Unionen at udpege kritiske teknologisystemer og strategiske sektorer, afhjælpe strategiske svagheder og afhængigheder med stor risiko, som kan føre til forsyningsknaphed eller cybersikkerhedsrisici, og at fremme den digitale omstilling. Dette understreger betydningen af, at medlemsstaterne samler ressourcerne og støtter industriens bestræbelser på at afhjælpe disse afhængighedsforhold og udvikle den strategiske kapacitet, der er behov for. Dette stemmer også overens med Kommissionens analyse i meddelelsen af 8. september 2021 med titlen »Strategisk fremsynsrapport 2021: EU's kapacitet og frihed til at handle«. Inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽³⁾, og udarbejdelsen af nationale genopretnings- og resiliensplaner opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at koordinere deres indsats med henblik på bl.a. at etablere flerlandeprojekter på det digitale område.

Dette understreger behovet for, at Kommissionen støtter medlemsstaternes koordineringsindsats, og at Unionen har gennemførelsesmekanismer, der letter fælles investeringer, med henblik på at etablere flerlandeprojekter. I forbindelse med andre af Kommissionens initiativer såsom EU-observatoriet for kritiske teknologier, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 22. februar 2021 med titlen »Handlingsplan for synergier mellem civil-, forsvars- og rumindustrierne«, bør der oprettes en forvaltningsstruktur til gennemførelse af det digitale kompas, som bør bidrage til at identificere Unionens nuværende og mulige fremtidige strategiske digitale afhængigheder, og som bør styrke Unionens digitale suverænitæt på en åben måde.

- (6) I sin meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« understregede Kommissionen, at Unionen bør udnytte potentialet ved den digitale omstilling, der er en central drivkraft for opnåelse af den europæiske grønne pagts målsætninger. Unionen bør fremme og investere i den nødvendige digitale omstilling, da digitale teknologier og nye metoder og processer er afgørende forudsætninger for at nå bæredygtighedsmålene i den europæiske grønne pagt, Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁴⁾, og De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling inden for mange forskellige sektorer. Digitale teknologier såsom kunstig intelligens, 5G, 6G, blockchain, cloudcomputing og edgecomputing samt tingenes internet bør tage fart og maksimere virkningerne af politikker, der fokuserer på håndtering af klimaændringer og beskyttelse af miljøet, herunder via bæredygtige livscyklusser. Sammen med satellitnavigation og -lokalisering giver digitaliseringen også nye muligheder for fjernovervågning af luft- og vandforurening og for overvågning og optimering af, hvordan energi- og naturressourcerne bruges. Unionen har brug for en digital sektor, der sætter bæredygtighed i centrum, herunder i dets forsyningskæde, og forhindrer afhængighed af kritiske råstoffer, sikrer, at digitale infrastrukturer og teknologier bliver verificerbart mere bæredygtige, vedvarende og energi- og ressourceeffektive og bidrager til en bæredygtig cirkulær og klimaneutral økonomi og et bæredygtigt klimaneutralt samfund i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt.
- (7) Politikker om og investeringer i digital infrastruktur bør sigte mod at sikre konnektivitet, der er tilgængelig for alle og overalt i Unionen, med tilgængelig internetadgang, for at lukke den digitale kløft i hele Unionen med særlig fokus på kløften mellem forskellige geografiske områder.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (8) De foranstaltninger, der er planlagt i meddelelsen om det digitale kompas, bør gennemføres for at øge effekten af de tiltag, der er fastlagt i den strategi, som er præsenteret i Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »Europas digitale fremtid i støbeskeen«, og bygge på eksisterende EU-instrumenter såsom programmer under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 ⁽³⁾, og det tekniske støtteinstrument, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ⁽⁴⁾, og på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ⁽⁵⁾, (EU) 2021/690 ⁽⁶⁾, (EU) 2021/694 ⁽⁷⁾, (EU) 2021/695 ⁽⁸⁾ og (EU) 2021/1153 ⁽⁹⁾ og på de midler, der er afsat til den digitale omstilling i henhold til forordning (EU) 2021/241. Ved denne afgørelse bør et politikprogram for det digitale årti 2030 oprettes for at sikre, fremskynde og præge en vellykket digital omstilling af Unionens økonomi og samfund.
- (9) Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på det uformelle møde mellem stats- og regeringscheferne den 17. november 2017 i Göteborg i Sverige, kræver retten til adgang til basale tjenester af høj kvalitet, herunder digital kommunikation, samt retten til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet.
- (10) For at følge Unionens kurs med hensyn til tempoet af den digitale omstilling bør der fastsættes digitale mål på EU-plan. Disse digitale mål bør knyttes til konkrete områder, hvor det er forventet, at der i fællesskab gøres fremskridt inden for Unionen. De digitale mål følger de fire hovedpunkter, der er udpeget i meddelelsen om det digitale kompas, og som er udpeget som væsentlige områder for den digitale omstilling af Unionen: digitale færdigheder, digital infrastruktur, digitalisering af virksomheder og digitalisering af offentlige tjenester.
- (11) Denne afgørelse berører ikke artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (12) Digitale færdigheder, både grundlæggende og højtudviklede, samt andre færdigheder, herunder inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM), er afgørende for at fremskynde tilpasningen af Unionens industri til strukturelle ændringer. Det er hensigten, at digitalt styrke og kompetente borgere, herunder borgere med handicap, kan udnytte mulighederne i det digitale årti. For at forfølge dette mål bør der fokuseres på uddannelse for at sikre at uddannelsessamfundet, navnlig lærere, er tilstrækkeligt uddannede, kvalificerede og rustede til effektivt at bruge teknologi i sine undervisningsmetoder og er i stand til at undervise i digitale teknologier for at sikre, at de studerende er bedre rustede til at komme ind på arbejdsmarkedet på kort og længere sigt. Digital uddannelse bør også gøre Unionen mere attraktiv for højt kvalificerede fagfolk, der har erhvervet højtudviklede digitale færdigheder, og øge deres tilgængelighed på Unionens arbejdsmarked.
-
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).
- ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).
- ⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/690 af 28. april 2021 om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 (EUT L 153 af 3.5.2021, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1).
- ⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).
- ⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1153 af 7. juli 2021 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) nr. 283/2014 (EUT L 249 af 14.7.2021, s. 38).

Det fremgår af indekset over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI) for 2021, som er offentliggjort af Kommissionen, at Unionens virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), selv før covid-19-pandemien kæmpede for at finde tilstrækkeligt mange fagfolk inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT). Digital uddannelse bør derfor støtte alle tiltag til at sikre, at arbejdsstyrken udrustes med de nødvendige nuværende og fremtidige færdigheder, der støtter, at alle relevante interessenter mobiliseres og tilskyndes til at maksimere virkningen af investeringer i forbedring af eksisterende færdigheder (opkvalificering) og uddannelse i nye færdigheder (omskoling) samt livslang læring for den aktive befolkning, for at sikre, at mulighederne i digitaliseringen af industrien og tjenesterne udnyttes fuldt ud. Ikkeformel digital uddannelse, som arbejdsgivere tilbyder i form af »learning by doing«, bør også tilskyndes. Uddannelse vil også skabe konkrete karriereincitamenter for at undgå og fjerne forskelle i kvinders og mænds muligheder og behandling.

- (13) En bæredygtig digital infrastruktur for konnektivitet, mikroelektronik og evnen til at behandle big data er afgørende forudsætninger for at udnytte fordelene ved digitalisering, for yderligere teknologisk udvikling og for Unionens digitale lederskab. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 med titlen »En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040« er der behov for pålidelig, hurtig og sikker konnektivitet for alle og overalt i Unionen, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder såsom øer og bjerggrige og tyndt befolkede regioner samt regioner i den yderste periferi. Behovet i samfundet for at tilnærme båndbredde til upload og download vokser konstant. Senest i 2030 bør net med gigabithastigheder være tilgængelige for alle, der har behov for eller ønsker det. Alle slutbrugere i Unionen bør kunne anvende gigabittjenester, som leveres af net på et fast sted, der er udrullet frem til nettermineringspunktet. Desuden bør alle befolkede områder være dækket af næste generation af trådløst højhastighedsnet med en ydeevne, der mindst svarer til 5G. Alle markedsaktører, der nyder godt af den digitale omstilling, bør påtage sig deres sociale ansvar og yde et fair og forholdsmæssigt bidrag til offentlige goder, tjenester og infrastrukturer til gavn for alle borgere i Unionen.
- (14) Teknologineutralitet, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽¹²⁾, er et princip, der bør være retningsgivende for Unionens og nationale politikker for infrastruktur til digital konnektivitet, som giver den højeste ydeevne, modstandsdygtighed, sikkerhed og bæredygtighed for at nyde godt af velstand. Alle teknologier og transmissionssystemer, der kan bidrage til opnåelsen af gigabitkonnektivitet, herunder de nuværende og kommende fremskridt inden for fiber, satellit, 5G eller ethvert andet fremtidigt økosystem og næste generation af wi-fi, bør derfor behandles ens, når de har sammenlignelig netydelse.
- (15) Halvledere er afgørende for de fleste strategiske værdikæder, og efterspørgslen forventes at blive endnu større i fremtiden end nu, navnlig på de mest innovative teknologiske områder. Da de er centrale for den digitale økonomi, er halvledere også afgørende forudsætninger for omstillingen til bæredygtighed og bidrager således til at nå målene i den europæiske grønne pagt. Halvledere med et lavt energifodaftryk bidrager også til at positionere Unionen som førende inden for bæredygtige digitale teknologier. Det er hensigten at styrke modstandsdygtigheden af halvlederes værdikæde og halvlederes produktionskapacitet (herunder materiale, udstyr, design, fremstilling, forarbejdning og emballering), bl.a. ved at etablere en innovativ infrastruktur i stor skala, der er i overensstemmelse med EU-retten om miljømæssig bæredygtighed. For eksempel er kvantekapacitet og halvledere med lavt energiforbrug afgørende forudsætninger for at opnå klimaneutralitet i meget sikre edgeknudepunkter, der garanterer adgang til datatjenester med lav latenstid, uanset hvor brugeren er beliggende.
- (16) Ud over at være forudsætninger for udviklingen vil de eksisterende og fremtidige teknologier være centrale for udviklingen af nye produkter, nye fremstillingsprocesser og nye forretningsmodeller baseret på fair og sikker dataudveksling i dataøkonomien, samtidig med at der sikres effektiv beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger. Omstillingen af virksomheder afhænger af deres evne til hurtigt og omfattende at indføre nye digitale teknologier, herunder i økosystemer for industrier og tjenesteydelser, der i øjeblikket halter bagefter. Denne omstilling er særlig vigtig for SMV'er, som fortsat står over for udfordringer ved anvendelsen af digitale løsninger.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

- (17) Medlemsstaterne opfordres til at anvende engangsprincippet i deres offentlige forvaltninger og fremme genanvendelse af data i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, således at borgere og virksomheder ikke pålægges yderligere byrder.
- (18) Det demokratiske liv og centrale offentlige tjenester afhænger også i høj grad af digitale teknologier. Enhver borger og virksomhed bør være i stand til at interagere digitalt med offentlige forvaltninger. Flere parametre for sådanne interaktioner, herunder brugerfokus og gennemsigtighed, bør overvåges via DESI. Centrale offentlige tjenester, herunder elektroniske patientjournaler, bør være fuldt tilgængelige på frivillig basis som det bedst egnede digitale miljø, der sikrer brugervenlige, effektive, pålidelige og individualiserede tjenester og værktøjer med høje standarder for sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred. Sådanne centrale offentlige tjenester bør også omfatte tjenester, der er relevante for større livsbegivenheder for fysiske personer, såsom når de mister eller finder et job, studerer, ejer eller kører i bil, eller starter en virksomhed, og for juridiske personer i deres professionelle livscyklus. Offlineadgang til tjenester bør ikke desto mindre opretholdes, samtidig med at man går over til digitale værktøjer.
- (19) Digitale teknologier bør bidrage til at opnå bredere samfundsmæssige resultater, som ikke er begrænset til det digitale område, men som har positive virkninger for borgernes hverdag og trivsel. Hvis den digitale omstilling skal blive effektiv, bør den gå hånd i hånd med forbedringer vedrørende demokrati, god forvaltningspraksis, social inklusion og mere effektive offentlige tjenester.
- (20) Kommissionen bør revidere de digitale mål og relevante definitioner senest i juni 2026 for at vurdere, om de stadig svarer til det høje ambitionsniveau for den digitale omstilling. Kommissionen bør, hvor den finder det nødvendigt, kunne foreslå ændringer til de digitale mål for at imødegå den tekniske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling, navnlig inden for dataøkonomi, bæredygtighed og cybersikkerhed.
- (21) Hvor der anvendes offentlige midler, er det vigtigt, at der opnås en maksimal værdi for samfundet og virksomhederne. Offentlig finansiering bør derfor sigte mod at sikre en åben og ikkeforskelsbehandlende adgang til de finansierede projekters output, medmindre det i begrundede og forholdsmæssige tilfælde anses for at være hensigtsmæssigt at agere anderledes.
- (22) Harmoniske, inkluderende og stabile fremskridt frem mod den digitale omstilling og opfyldelsen af Unionens digitale mål kræver en omfattende, robust, pålidelig, fleksibel og gennemsigtig styring baseret på tæt samarbejde og koordinering mellem Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne. En passende mekanisme bør sikre koordinering af konvergens, udveksling af bedste praksis samt ensartethed og effektivitet i politikker og foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan og bør også tilskynde til at aktivere passende synergier mellem EU-midler og nationale midler såvel som mellem EU-initiativer og -programmer. Til dette formål kunne Kommissionen yde vejledning og støtte til medlemsstaterne i, hvordan de bedst muligt kan udnytte de bedst egnede typer af synergier. Til dette formål er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en overvågnings- og samarbejds-mekanisme til gennemførelse af det digitale kompas. En sådan mekanisme bør tage hensyn til de forskellige situationer på tværs af og inden for medlemsstaterne, bør være forholdsmæssig, navnlig med hensyn til de administrative byrder, og bør tillade medlemsstaterne at have et højere ambitionsniveau, når de fastlægger deres nationale mål.
- (23) Overvågnings- og samarbejdsmekanismen til gennemførelse af det digitale kompas bør omfatte et forbedret overvågningssystem til afdækning af mangler i Unionens strategiske digitale kapacitet. Den bør også omfatte en mekanisme til at rapportere bl.a. om fremskridt hen imod de digitale mål i denne afgørelse samt om den mere generelle status for opnåelsen af de generelle målsætninger i denne afgørelse. Den bør omfatte etablering af en ramme for samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne om at finde løsninger, der kan afhjælpe mangler, og beskrive målrettede tiltag til løsning af udfordringerne.

- (24) DESI bør integreres i rapporten om status over det digitale årti («rapporten om det digitale årti») og bør anvendes til at overvåge fremskridt hen imod de digitale mål. Sådan overvågning bør inkludere en analyse af de indikatorer, der måler fremskridt på medlemsstatsplan, nationale politikker og initiativer, der understøtter opnåelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse, samt horisontale og tematiske analyser, der viser udviklingen i den digitale omstilling af Unionens økonomier og rangordner medlemsstaternes fremskridt. Navnlig bør dimensionerne og indikatorerne i DESI afstemmes i forhold til de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. For hvert digitalt mål bør centrale resultatindikatorer (KPI'er) fastsættes i gennemførelsesretsakter, der skal vedtages af Kommissionen. KPI'erne bør ajourføres, når det er nødvendigt for en fortsat effektiv overvågning og for at tage højde for den teknologiske udvikling. Mekanismen til dataindsamling i medlemsstaterne bør styrkes, hvor det er hensigtsmæssigt, så den giver en omfattende status over fremskridt hen imod de digitale mål samt oplysninger om de relevante politikker, programmer og initiativer på nationalt plan, og bør, hvor det er muligt, omfatte data, der er opdelt efter køn og efter region, i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

På grundlag af Kommissionens revisioner, og hvis det er relevant, bør Kommissionen efter høring af medlemsstaterne udarbejde en tidsplan for fremtidige dataindsamlingsbehov. Ved fastlæggelsen af DESI bør Kommissionen i vid udstrækning basere sig på officielle statistikker, der er indsamlet i forbindelse med de forskellige EU-undersøgelser om informationssamfundet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1700 ⁽¹³⁾ og (EU) 2019/2152 ⁽¹⁴⁾. Kommissionen bør via specifikke undersøgelser indsamle data for relevante indikatorer, der ikke måles i EU-undersøgelserne eller indsamles gennem andre rapporteringsprocesser såsom inden for rammerne af strategien, som Kommissionen har bekendtgjort i meddelelsen af 25. juni 2008 med titlen »Tænk småt først« — en »Small Business Act« for Europa«, herunder den årlige SMV-præstationsmåling. Definitionerne vedrørende de digitale mål i henhold til denne afgørelse danner ikke præcedens for KPI'er og hindrer på ingen måde den kommende måling af fremskridtene i forhold til disse mål via KPI'erne.

- (25) For at holde medlovgiverne orienteret om fremskridtene i den digitale omstilling i Unionen bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om det digitale årti, der indeholder en oversigt over og analyse af den digitale omstilling af Unionen og en evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til denne afgørelses målsætninger og de digitale mål for perioden indtil 2030. Rapporten om det digitale årti, navnlig DESI, bør indgå i det europæiske semester, herunder aspekter vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, mens de anbefalinger til politikker, foranstaltninger og tiltag, der er medtaget i rapporten om det digitale årti, bør supplere de landespecifikke henstillinger.
- (26) Siden 2019 har DESI omfattet resultattavlen for kvinder i den digitale verden, som vurderer medlemsstaternes resultater inden for internetbrug, internetbrugernes færdigheder samt specialiserede færdigheder og beskæftigelse på grundlag af 12 indikatorer. Medtagelsen af resultattavlen for kvinder i den digitale verden i rapporten om det digitale årti bør gøre det muligt at overvåge den digitale kløft mellem kønnene.
- (27) Kommissionen bør i rapporten om det digitale årti navnlig behandle, hvor effektivt denne afgørelses generelle målsætninger er blevet gennemført i politikker, foranstaltninger eller tiltag, samt om fremskridt hen imod opfyldelse af de digitale mål, med nærmere oplysninger om Unionens fremskridt i forhold til de forventede forløb for de enkelte mål, vurdering af den indsats, der er nødvendig for at nå hvert mål, herunder manglende investeringer i digital kapacitet og innovation, samt øget kendskab til de tiltag, der er nødvendige for at styrke den digitale suverænitæt på en åben måde. Rapporten bør også indeholde en vurdering af gennemførelsen af relevante lovgivningsforslag og en vurdering af de tiltag, der er truffet på EU- og medlemsstatsplan.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1700 af 10. oktober 2019 om oprettelse af en fælles ramme for europæiske statistikker vedrørende personer og husstande baseret på data på individniveau indsamlet ved hjælp af stikprøver, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004, (EF) nr. 452/2008 og (EF) nr. 1338/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 577/98 (EUT L 261 I af 14.10.2019, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2152 af 27. november 2019 om europæisk erhvervsstatistik og om ophævelse af ti retsakter på området erhvervsstatistik (EUT L 327 af 17.12.2019, s. 1).

- (28) På grundlag af Kommissionens vurdering bør rapporten indeholde specifikke anbefalinger til politikker, foranstaltninger og tiltag. Når Kommissionen anbefaler politikker, foranstaltninger eller tiltag i rapporten, bør den tage højde for de seneste tilgængelige data, de indgåede fælles forpligtelser, de politikker og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, samt fremskridt med hensyn til anbefalede tiltag, der er identificeret i tidligere rapporter og behandlet ved hjælp af samarbejdsmekanismen. Desuden bør Kommissionen tage højde for, at de enkelte medlemsstater har forskellige muligheder for at bidrage til opfyldelsen af de digitale mål samt de politikker, foranstaltninger og tiltag, der allerede er indført, og som anses for passende for at nå disse mål, selv om effekterne endnu ikke er realiseret.
- (29) Med henblik på at sikre at de generelle målsætninger og de digitale mål fastsat i denne afgørelse nås, og at alle medlemsstater bidrager effektivt hertil, bør udformningen og gennemførelsen af overvågnings- og samarbejdsmekanismen sikre udveksling af oplysninger og bedste praksis gennem en konstruktiv og inkluderende dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen bør sikre at Europa-Parlamentet rettidigt orienteres om resultatet af dialogen.
- (30) Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne udarbejde forventede forløb for, hvordan Unionen kan nå de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. Disse forventede forløb bør, hvor det er muligt, omsættes til nationale forventede forløb af medlemsstaterne, og bør, hvor det er relevant, tage behørigt hensyn til den regionale dimension. Individuelle medlemsstaters forskellige muligheder og forskellige udgangspunkter for at bidrage til de digitale mål bør tages i betragtning og afspejles i de nationale forventede forløb. De nationale forventede forløb bør bidrage til at vurdere fremskridtene over tid på EU-plan og nationalt plan.
- (31) For at sikre effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen nationale strategiske køreplaner for det digitale årti for perioden frem til 2030 (»de nationale køreplaner«), der, hvor det er muligt og måleligt på nationalt plan, foreslår nationale forventede forløb, der beskriver alle de instrumenter, der er planlagt, vedtaget eller gennemført med henblik på at bidrage til opnåelsen på EU-plan af de generelle målsætninger og de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. Medlemsstaternes nationale køreplaner bør kunne indeholde oplysninger om politikker, foranstaltninger og tiltag, der skal træffes på regionalt plan. De nationale køreplaner bør udarbejdes efter høring af de centrale interessenter såsom erhvervsorganisationer, herunder SMV-repræsentanter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, herunder ældre og unge samt lokale og regionale repræsentanter, og bør være et afgørende redskab til koordinering af medlemsstaternes politikker og til at sikre forudsigelighed i markedet. Medlemsstaterne bør tage hensyn til relevante sektorspecifikke initiativer på EU-plan og nationalt plan og fremme overensstemmelse med dem. En medlemsstats forpligtelse til at fremlægge en national køreplan for at støtte opfyldelsen af de digitale mål på EU-plan forhindrer ikke samme medlemsstat i at udforme og gennemføre strategier på nationalt eller regionalt plan eller i at specialisere sig inden for visse industrielle eller digitale områder.
- (32) Under samarbejdscyklusserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne kan medlemsstaterne foreslå justeringer af deres nationale køreplaner for at tage hensyn til udviklingen i den digitale omstilling på EU-plan og nationalt plan og for navnlig at reagere på Kommissionens anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag. For at fremme en ensartet og sammenlignelig tilgang på tværs af medlemsstaterne og lette udarbejdelsen af deres nationale køreplaner bør Kommissionen yde vejledning med en mere detaljeret beskrivelse af de centrale elementer i en national køreplans struktur og navnlig de fælles elementer, som alle nationale køreplaner bør indeholde. Vejledningen bør også indeholde en generel tilgang, som medlemsstaterne skal følge, når de udarbejder deres nationale forventede forløb.
- (33) Samarbejds- og overvågningsmekanismen mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør begynde med en vurdering af deres nationale køreplaner og bør baseres på de data og vurderinger, der er fremlagt i rapporten om det digitale årti, samt på tilbagemeldinger fra relevante interessenter såsom erhvervsorganisationer, herunder SMV-repræsentanter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet samt regionale og lokale repræsentanter.

- (34) Tidsplanen for samarbejdet bør tage højde for behovet for at afspejle resultaterne af hidtidige samarbejdscyklusser samt politikker, foranstaltninger, tiltag og mulige tilpasninger af de nationale køreplaner hvert andet år.
- (35) For at gøre fremskridt hen imod de digitale mål i overensstemmelse med de forventede forløb bør de medlemsstater, der i rapporten anses for at have gjort utilstrækkelige fremskridt på et givet område, foreslå tilpasning af politikker, foranstaltninger og tiltag, som de agter at iværksætte for at skabe bedre resultater på det pågældende kritiske område. Kommissionen og medlemsstaterne bør desuden undersøge, hvordan anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag, der er nævnt i rapporten for det foregående år, er blevet behandlet af medlemsstaterne samlet set og individuelt. En medlemsstat bør kunne anmode om, at der iværksettes en peerevalueringsproces, så andre medlemsstater gives en mulighed for at kommentere på forslag, som medlemsstaten ønsker at fremlægge i sin nationale køreplan, navnlig med hensyn til forslagernes egnethed i forhold til at nå specifikke mål. Kommissionen bør lette udveksling af erfaringer og bedste praksis ved hjælp af peerevalueringsprocessen.
- (36) Kommissionen og én eller flere medlemsstater eller mindst to medlemsstater bør kunne påtage sig fælles forpligtelser vedrørende koordinerede tiltag, som de ønsker at iværksætte for at nå de digitale mål, etablere flerlandeprojekter og indgå aftale om andre politikker, foranstaltninger og tiltag på EU-plan og nationalt plan med det formål at gøre fremskridt hen imod disse mål i overensstemmelse med de forventede forløb. En fælles forpligtelse er et initiativ til at samarbejde, navnlig med det formål at bidrage til opnåelsen af de generelle målsætninger og digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. Flerlandeprojekter og konsortier for en europæisk digital infrastruktur (EDIC'er) bør omfatte mindst tre medlemsstater.
- (37) Ved overvågningen af opnåelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse, er Kommissionen og medlemsstaterne forpligtet til at samarbejde loyalt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. Det er derfor nødvendigt, at enhver opfordring til samarbejde fra Kommissionens side følges behørigt op af medlemsstaterne, navnlig hvis der er en væsentlig afvigelse fra en medlemsstats nationale forventede forløb, eller hvis en sådan afvigelse ikke er blevet behandlet i en længere periode.
- (38) En effektiv gennemførelse af de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag og af de nationale køreplaner og tilpasningerne heraf er afgørende for at nå de generelle målsætninger og de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. En struktureret dialog med de enkelte medlemsstater er afgørende for at vejlede og støtte dem i at identificere og gennemføre passende foranstaltninger til at gøre fremskridt hen imod opfyldelsen af deres nationale forventede forløb, navnlig når medlemsstaterne finder det nødvendigt at tilpasse deres nationale køreplaner på grundlag af Kommissionens anbefalede politikker, foranstaltninger eller tiltag. Kommissionen bør holde Europa-Parlamentet og Rådet behørigt underrettet, navnlig om processen og resultatet af den strukturerede dialog.
- (39) For at sikre gennemsigtighed og offentlig deltagelse bør Kommissionen samarbejde med alle interesserede parter. Med henblik herpå bør Kommissionen indgå i tæt samarbejde med interessenter, herunder civilsamfundet og private og offentlige aktører, såsom organer, der er underlagt offentlig lovgivning indenfor uddannelses- eller sundhedssektorerne, og bør høre dem om foranstaltninger til at fremskynde den digitale omstilling på EU-plan. Ved høringen af interessenter bør Kommissionen være så inkluderende som muligt og inddrage organer, der er vigtige for at fremme pigers og kvinders deltagelse i digitale uddannelsesforløb og erhvervskarrierer, så en kønsbalanceret tilgang fremmes mest muligt, når de nationale køreplaner gennemføres af medlemsstaterne. Det er også vigtigt at inddrage interessenter på medlemsstatsplan, navnlig i forbindelse med vedtagelsen af de nationale køreplaner og deres mulige justeringer. Både på EU-plan og nationalt plan bør Kommissionen og medlemsstaterne inddrage erhvervsorganisationer, herunder SMV-repræsentanter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, rettidigt og proportionalt i forhold til de disponible ressourcer.

- (40) Flerlandeprojekter bør muliggøre omfattende tiltag på centrale områder, der er nødvendige for at nå de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse, navnlig ved at samle ressourcer fra Unionen, medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, private kilder. Hvis det er nødvendigt for at nå de digitale mål, bør medlemsstaterne kunne inddrage tredjelande, der er knyttet til et direkte forvaltet EU-program, der støtter den digitale omstilling af Unionen. Flerlandeprojekter bør gennemføres koordineret og i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen bør spille en central rolle med hensyn til at fremskynde gennemførelsen af flerlandeprojekter ved at identificere flerlandeprojekter, der er klar til gennemførelse og hører under de projektkategorier, der vejledende fremgår af et bilag til denne afgørelse, og ved at rådgive medlemsstaterne om valget af den mest passende eksisterende gennemførelsesmekanisme, om valget af finansieringskilder og kombinationer heraf og om andre strategiske spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af disse projekter. Kommissionen bør, hvor det er relevant, vejlede om oprettelsen af et EDIC som en gennemførelsesmekanisme. Medlemsstater, som ønsker det, kan også samarbejde eller iværksætte koordinerede tiltag på andre end de i denne afgørelse fastsatte områder.
- (41) Offentlig støtte til flerlandeprojekter bør navnlig anvendes for at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringer, og den skal være forholdsmæssigt afpasset uden at fordreje de lige konkurrencevilkår eller duplikere eller fortrænge privat finansiering. Flerlandeprojekter bør have en klar europæisk merværdi og bør gennemføres i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret, der følger EU-retten.
- (42) Flerlandeprojekter bør effektivt kunne tiltrække og samle flere finansieringskilder fra Unionen og medlemsstaterne, og, hvor det er relevant, finansiering fra tredjelande, der er knyttet til et direkte forvaltet EU-program, der støtter den digitale omstilling af Unionen, og så vidt muligt finde synergier mellem dem. Det bør navnlig være muligt at kombinere midler fra centralt forvaltede EU-programmer med ressourcer, som medlemsstaterne bidrager med, herunder på visse betingelser bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som forklaret i del 3 i Kommissionens vejledning til medlemsstaterne om deres nationale genopretnings- og resiliensplaner, samt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden. Når det kan begrundes i et konkret flerlandeprojekts karakter, bør bidrag fra andre enheder end Unionen og medlemsstaterne også tillades, herunder private bidrag.
- (43) Kommissionen bør i samarbejde med medlemsstaterne og i egenskab af koordinator for flerlandeprojekter bistå medlemsstaterne med at identificere deres interesse i flerlandeprojekter, yde ikkebindende vejledning om udvælgelsen af optimale gennemførelsesmekanismer og yde bistand i forbindelse med gennemførelsen, så den bredest mulige deltagelse sikres. Kommissionen bør yde en sådan støtte, medmindre de medlemsstater, der deltager i et flerlandeprojekt, gør indsigelse. Kommissionen bør samarbejde med de deltagende medlemsstater.
- (44) Kommissionen bør efter anmodning fra de berørte medlemsstater og efter en vurdering af denne anmodning kunne oprette et EDIC til gennemførelse af et konkret flerlandeprojekt.
- (45) Værtsmedlemsstaten bør afgøre, hvorvidt et EDIC opfylder kravene for anerkendelse som et internationalt organ som omhandlet i artikel 143, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁵⁾ og som en international organisation som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2008/118/EF ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende KPI'er og etablering af EDIC'er. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁷⁾.
- (47) Denne afgørelse finder ikke anvendelse på foranstaltninger truffet af medlemsstaterne vedrørende national sikkerhed, offentlig sikkerhed eller forsvar —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne afgørelse etableres politikprogrammet for det digitale årti 2030, og der fastsættes en overvågnings- og samarbejds mekanisme for programmet, som skal:
 - a) skabe gunstige rammer for innovation og investering ved at udstikke en klar kurs for den digitale omstilling af Unionen og for opfyldelsen af de digitale mål på EU-plan senest i 2030 baseret på målbare indikatorer
 - b) strukturere og fremme samarbejdet mellem Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne
 - c) fremme ensartethed, sammenlignelighed, gennemsigtighed og fuldstændighed i Unionens overvågning og rapportering.
2. Ved denne afgørelse fastlægges en ramme for flerlandeprojekter.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »indeks over den digitale økonomi og det digitale samfund« eller »DESI«: et årligt sæt analyser og måleindikatorer, der danner grundlag for Kommissionens overvågning af Unionens og medlemsstaternes samlede digitale indsats på en række politiske områder, herunder deres opfyldelse af de digitale mål, der er fastsat i artikel 4
- 2) »flerlandeprojekter«: projekter i stor skala, der letter opfyldelsen af de digitale mål, der er fastsat i artikel 4, herunder Unionens og medlemsstaternes finansiering, i overensstemmelse med artikel 10
- 3) »statistik«: statistik som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽¹⁸⁾
- 4) »peerevalueringsproces«: en evalueringsmekanisme, hvor medlemsstaterne udveksler bedste praksis om konkrete aspekter af de politikker, foranstaltninger og tiltag, der er foreslået af en given medlemsstat, og navnlig om deres effektivitet og egnethed til at bidrage til opfyldelsen af specifikke delmål under de digitale mål, der er fastsat i artikel 4, i forbindelse med samarbejdet i henhold til artikel 8
- 5) »forventet forløb«: den forventede kurs pr. digitalt mål frem til 2030 med henblik på at nå de digitale mål, der er fastsat i artikel 4, på grundlag af historiske data, hvor sådanne foreligger

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

- 6) »edgeknudepunkter«: distribueret databehandlingskapacitet, der er tilsluttet nettet og placeret tæt på eller i det fysiske endepunkt, hvor data genereres, og som giver mulighed for distribueret databehandlings- og lagringskapacitet til databehandling med lav latenstid
- 7) »digital intensitet«: den samlede værdi, der tillægges en virksomhed, på grundlag af, hvor mange teknologier virksomheden anvender, i forhold til en resultattavle med forskellige teknologier i overensstemmelse med DESI
- 8) »centrale offentlige tjenester«: vigtige tjenester, der leveres af offentlige enheder til fysiske personer i forbindelse med deres større livsbegivenheder og til juridiske personer i deres professionelle livscyklus
- 9) »højtudviklede digitale færdigheder«: færdigheder og erhvervskompetencer, der kræver den viden og erfaring, der er nødvendig for at forstå, udforme, udvikle, forvalte, teste, udrulle, anvende og vedligeholde digitale teknologier, produkter og tjenester
- 10) »grundlæggende digital færdighed«: evnen til ved hjælp af digitale midler at udføre mindst én aktivitet, der vedrører følgende områder: information, kommunikation og samarbejde, skabelse af indhold, sikkerhed og personoplysninger, og problemløsning
- 11) »enhjørning« enten:
 - a) en virksomhed, som er stiftet efter den 31. december 1990, og som er blevet børsintroduceret eller handlet til en pris på over 1 mia. USD, eller
 - b) en virksomhed, som er blevet værdiansat til over 1 mia. USD i sin seneste runde af private venturekapitalinvesteringer, herunder hvis værdiansættelsen ikke er blevet bekræftet i en sekundær transaktion
- 12) »små eller mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁹⁾.

Artikel 3

Generelle målsætninger for politikprogrammet for det digitale årti 2030

1. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde om at støtte og nå følgende generelle målsætninger på EU-plan (»de generelle målsætninger«):
 - a) fremme et menneskecentreret, inkluderende, gennemsigtigt og åbent digitalt miljø baseret på grundlæggende rettigheder, hvor sikre og interoperable digitale teknologier og tjenester opretholder og styrker Unionens principper, rettigheder og værdier og er tilgængelige for alle overalt i Unionen
 - b) styrke medlemsstaternes kollektive modstandsdygtighed og slå bro over den digitale kløft, opnå kønsmæssig og geografisk balance ved at fremme kontinuerlige muligheder for alle personer, udvikle grundlæggende og højtudviklede digitale færdigheder og kompetencer, herunder gennem erhvervsuddannelse og faglig uddannelse og livslang læring, samt fremme udviklingen af højtydende digitale kapaciteter inden for horisontale uddannelsessystemer
 - c) sikre Unionens digitale suverænitet på en åben måde, navnlig ved hjælp af sikre og tilgængelige digitale infrastrukturer og datainfrastrukturer, der effektivt kan lagre, overføre og håndtere store mængder data, som muliggør andre teknologiske udviklinger, fremme EU-industriens og -økonomiens konkurrenceevne og bæredygtighed, navnlig for SMV'er, og modstandsdygtigheden i Unionens værdikæder, samt fremme opstartsøkosystemet og de europæiske digitale innovationsknudepunkters gnidningsløse funktion
 - d) fremme udbredelsen og anvendelsen af digitale kapaciteter med henblik på at mindske den geografiske digitale kløft og give adgang til digitale teknologier og data på åbne, tilgængelige og fair vilkår for at opnå høj digital intensitet og innovation i EU-virksomheder, navnlig nystartede virksomheder og SMV'er

⁽¹⁹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- e) udvikle et omfattende og bæredygtigt økosystem af interoperable digitale infrastrukturer, hvor højtydende edge-, cloud- og kvantecomputing, kunstig intelligens, datastyring og netkonnektivitet arbejder i konvergens, for at fremme deres udbredelse i virksomheder i Unionen og for at skabe muligheder for vækst og beskæftigelse gennem forskning, udvikling og innovation, samt sikre, at Unionen har etableret en konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig datacloudinfrastruktur med høje standarder for sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred, og som overholder EU-databeskyttelsesreglerne
- f) fremme digitale lovgivningsmæssige rammer i Unionen for at støtte EU-virksomheders, navnlig SMV'ers, muligheder for at konkurrere på fair vilkår i de globale værdikæder
- g) sikre, at onlinedeltagelse i det demokratiske liv er mulig for alle, og at offentlige tjenester, sundheds- og plejetjenester også er tilgængelige i et pålideligt og sikkert onlinemiljø for alle, navnlig for dårligt stillede grupper, herunder personer med handicap og i landdistrikter og fjerntliggende områder, og omfatter inkluderende, effektive, interoperable og individualiserede tjenester og værktøjer med høje standarder for sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred
- h) sikre, at digital infrastruktur og digitale teknologier, herunder deres forsyningskæder, bliver mere bæredygtige, modstandsdygtige og energi- og ressourceeffektive med henblik på at minimere deres negative miljømæssige og sociale virkning og bidrage til en bæredygtig cirkulær og klimaneutral økonomi og et bæredygtigt, cirkulært og klimaneutralt samfund i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, herunder ved at fremme forskning og innovation, der bidrager dertil, og ved at udvikle metodologier til måling af energi- og ressourceeffektivitet i det digitale miljø
- i) fremme fair og ikkeforskelsbehandlende betingelser for brugere under den digitale omstilling i hele Unionen ved at styrke synergier mellem private og offentlige investeringer og anvendelsen af EU-midler og nationale midler og ved at udvikle forudsigelige lovgivningsmæssige og understøttende rammer, der også omfatter det regionale og lokale plan
- j) sikre, at alle politikker og programmer, der er relevante for opfyldelsen af de digitale mål, der er fastsat i artikel 4, tages i betragtning på en koordineret og sammenhængende måde, så de i fuldt omfang bidrager til den europæiske grønne og digitale omstilling, samtidig med at overlapninger undgås og administrative byrder minimeres
- k) forbedre modstandsdygtigheden over for cyberangreb, bidrage til at øge risikobevistheden og kendskabet til cybersikkerhedsprocesser, og øge offentlige og private organisationers bestræbelser på som minimum at opnå et grundlæggende cybersikkerhedsniveau.

2. Medlemsstaternes og Kommissionens samarbejde om at nå de generelle målsætninger i denne artikel skal tage hensyn til de digitale principper og rettigheder i den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti.

Artikel 4

Digitale mål

1. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde med henblik på senest i 2030 at opfylde følgende digitale mål i Unionen (»de digitale mål«):

- 1) en befolkning med gode digitale færdigheder og højtuddannede fagfolk på det digitale område med henblik på at opnå en ligelig kønsfordeling, hvor:
 - a) mindst 80 % af befolkningen i alderen 16-74 år har mindst grundlæggende digitale færdigheder
 - b) mindst 20 millioner IKT-specialister er ansat i Unionen, idet kvinders adgang til dette område fremmes og antallet af IKT-uddannede øges
- 2) sikre, modstandsdygtige, velfungerende og bæredygtige digitale infrastrukturer, hvor:
 - a) alle slutbrugere på et fast sted er forbundet til et gigabitnetværk frem til nettermineringspunktet, og alle befolkede områder er dækket af næste generation af trådløse højhastighedsnet med en ydeevne, der mindst svarer til 5G, i overensstemmelse med princippet om teknologineutralitet

- b) produktionen i overensstemmelse med EU-retten om miljømæssig bæredygtighed af avancerede halvledere i Unionen udgør mindst 20 % af verdensproduktionen i værdi
 - c) mindst 10 000 klimaneutrale meget sikre edgeknudepunkter anvendes i Unionen, idet de er distribueret på en måde, der sikrer adgang til datatjenester med lav latenstid (dvs. få millisekunder), uanset hvor virksomhederne befinder sig
 - d) Unionen senest i 2025 har sin første computer med kvanteacceleration, der kan bane vejen for, at Unionen kan være på forkant med udviklingen med hensyn til kvantekapacitet senest i 2030
- 3) digital omstilling af virksomheder, hvor:
- a) mindst 75 % af EU-virksomheder har taget én eller flere af følgende i brug i overensstemmelse med deres forretningsaktiviteter:
 - i) cloud computing-tjenester
 - ii) big data
 - iii) kunstig intelligens
 - b) mere end 90 % af SMV'er i Unionen når mindst op på et grundlæggende niveau af digital intensitet
 - c) Unionen letter dens innovative vækstvirksomheders vækst og forbedrer deres adgang til finansiering, hvilket vil føre til mindst en fordobling af antallet af enhjørninger
- 4) digitalisering af offentlige tjenester, hvor:
- a) der er 100 % tilgængeligt onlineudbud af alle centrale offentlige tjenester og, hvor det er relevant, det er muligt for borgere og virksomheder i Unionen at interagere online med offentlige forvaltninger
 - b) 100 % af unionsborgere har adgang til deres elektroniske patientjournaler
 - c) 100 % af unionsborgere har adgang til et sikkert elektronisk identifikationsmiddel (eID), som er anerkendt i hele Unionen, og som giver dem fuld kontrol over identitetstransaktioner og delte personoplysninger.

2. Kommissionen reviderer under hensyntagen til navnlig de oplysninger, som indgives af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, og artikel 7, 8 og 9, de digitale mål og de relevante definitioner senest den 30. juni 2026. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af revisionen og forelægger et lovgivningsforslag om ændring af de digitale mål, hvis den finder det nødvendigt for at imødegå den tekniske, økonomiske eller samfundsmæssige udvikling for at opnå en vellykket digital omstilling af Unionen.

Artikel 5

Overvågning af processen

1. Kommissionen overvåger Unionens fremskridt i forhold til de generelle målsætninger og de digitale mål. Til dette formål baserer Kommissionen sig på DESI og fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt KPI'erne for hvert digitalt mål. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 23, stk. 2.
2. Medlemsstaterne forelægger rettidigt Kommissionen de statistikker og data, der er nødvendige for en effektiv overvågning af den digitale omstilling og niveauet for opfyldelse af de digitale mål. Disse data skal, hvor det muligt, være opdelt efter køn og efter region, i overensstemmelse med EU-retten og national ret. Hvis de relevante statistikker fra medlemsstaterne ikke foreligger, kan Kommissionen i samråd med medlemsstaterne anvende en alternativ dataindsamlingsmetode, herunder undersøgelser eller direkte indsamling af data fra medlemsstaterne, herunder for at sikre, at det regionale plan dokumenteres behørigt. Anvendelse af alternative dataindsamlingsmetoder berører ikke Kommissionens (Eurostats) opgaver som fastsat i Kommissionens afgørelse 2012/504/EU ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ Kommissionens afgørelse 2012/504/EU af 17. september 2012 om Eurostat (EUT L 251 af 18.9.2012, s. 49).

3. Kommissionen fastlægger i tæt samarbejde med medlemsstaterne de forventede forløb på EU-plan for opfyldelse af de enkelte digitale mål. Disse forventede forløb danner grundlag for Kommissionens overvågning, der er omhandlet i stk. 1, og for medlemsstaternes nationale strategiske køreplaner for det digitale årti («de nationale køreplaner»). Om nødvendigt ajourfører Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne et eller flere af de forventede forløb på baggrund af den tekniske, økonomiske eller samfundsmæssige udvikling. Kommissionen aflægger rettidigt Europa-Parlamentet og Rådet rapport om de forventede forløb på EU-plan og ajourføringer heraf.

Artikel 6

Rapport om status over det digitale årti

1. Kommissionen fremsender og forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en omfattende rapport om status over det digitale årti («rapporten om det digitale årti»). Rapporten om det digitale årti skal omfatte oplysninger om de fremskridt, der er sket med hensyn til den digitale omstilling af Unionen og DESI.

Kommissionen fremsender den første rapport om det digitale årti senest den 9. januar 2024.

2. I rapporten om det digitale årti giver Kommissionen en vurdering af fremskridtene i Unionens digitale omstilling i forhold til de digitale mål samt af status for opnåelsen af de generelle målsætninger. Vurderingen af fremskridtene baseres navnlig på analysen og KPI'er i DESI sammenholdt med forventede forløb på EU-plan og nationale forventede forløb, idet der, hvor det er relevant og muligt, tages hensyn til en analyse af den regionale dimension. Vurderingen af de fremskridt, der er gjort, baseres i givet fald også på oprettelsen og resultaterne af flerlandeprojekter.

3. I rapporten om det digitale årti identificerer Kommissionen væsentlige mangler og utilstrækkeligheder og anbefaler politikker, foranstaltninger eller tiltag, som medlemsstaterne kan træffe på områder, hvor resultaterne er utilstrækkelige til at opnå de generelle målsætninger og de digitale mål. Disse anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag kan navnlig vedrøre:

- a) ambitionsniveauet for så vidt angår de af medlemsstaterne foreslåede bidrag og initiativer med hensyn til at opnå de generelle målsætninger og de digitale mål
- b) politikker, foranstaltninger og tiltag på medlemsstatsplan, herunder, hvor det er relevant, den regionale dimension og andre politikker og foranstaltninger af mulig grænseoverskridende relevans
- c) eventuelle yderligere politikker, foranstaltninger eller tiltag, der måtte være nødvendige for at tilpasse nationale køreplaner
- d) samspillet og sammenhængen mellem eksisterende og planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag.

4. Rapporten om det digitale årti skal tage højde for fælles forpligtelser som omhandlet i artikel 8, stk. 4, samt gennemførelsen heraf.

5. Rapporten om det digitale årti skal indeholde oplysninger om fremskridt vedrørende de anbefalede politikker, foranstaltninger eller tiltag, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og gensidigt aftalte konklusioner i henhold til artikel 8, stk. 7, og gennemførelsen heraf.

6. Rapporten om det digitale årti skal indeholde en vurdering af behovet for eventuelle yderligere nødvendige politikker, foranstaltninger eller tiltag på EU-plan.

Artikel 7

Nationale strategiske køreplaner for det digitale årti

1. Senest den 9. oktober 2023 indgiver hver medlemsstat sin nationale køreplan til Kommissionen. De nationale køreplaner skal være i overensstemmelse med og skal bidrage til på EU-plan at nå de generelle målsætninger og de digitale mål. Medlemsstaterne tager relevante sektorspecifikke initiativer i betragtning og fremmer sammenhæng med disse.

2. Hver national køreplan skal omfatte følgende:

- a) medlemsstaternes vigtigste planlagte, vedtagne og gennemførte politikker, foranstaltninger og tiltag, der bidrager til at nå de generelle målsætninger og de digitale mål
- b) nationale forventede forløb, der bidrager til at nå de relevante digitale mål, og som kan måles på nationalt plan, samtidig med at den regionale dimension så vidt muligt afspejles i de nationale køreplaner
- c) tidsplanen for og den forventede effekt på opnåelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål af de planlagte, vedtagne og gennemførte politikker, foranstaltninger og tiltag, der er omhandlet i litra a).

3. De politikker, foranstaltninger og tiltag, der er omhandlet i stk. 2, skal angive et eller flere af følgende:

- a) den relevante umiddelbart anvendelige EU-ret eller national ret
- b) én eller flere forpligtelser påtaget for at vedtage disse politikker, foranstaltninger eller tiltag
- c) de afsatte offentlige budgetmidler
- d) de tilvejebragte menneskelige ressourcer
- e) eventuelt øvrige afgørende forudsætninger vedrørende opnåelse af de generelle målsætninger og de digitale mål, som de udgør.

4. Medlemsstaterne fremlægger i deres nationale køreplaner et skøn over de investeringer og ressourcer, der er nødvendige for at bidrage til at nå de generelle målsætninger og de digitale mål, samt en generel beskrivelse af investeringsskilderne, enten private eller offentlige, herunder i givet fald den planlagte anvendelse af EU-programmer og -instrumenter. De nationale køreplaner kan også omfatte forslag til flerlandeprojekter.

5. Medlemsstaterne kan udarbejde regionale køreplaner. Medlemsstaterne bestræber sig på at tilpasse sådanne regionale køreplaner til deres nationale køreplaner og kan integrere dem heri for at sikre, at de generelle målsætninger og de digitale mål forfølges på hele deres område.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale køreplaner tager højde for de nyeste landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester. Tilpasninger af de nationale køreplaner skal tage størst muligt hensyn til de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag i henhold til artikel 6, stk. 3.

7. Kommissionen yder vejledning og støtte til medlemsstaterne ved udarbejdelsen af de nationale køreplaner, herunder, hvor det er muligt, om hvordan der på nationalt plan og om muligt under hensyntagen til en regional dimension kan fastlægges passende nationale forventede forløb, som effektivt kan bidrage til at gennemføre de forventede forløb på EU-plan.

Artikel 8

Samarbejdsmekanisme mellem Kommissionen og medlemsstaterne

1. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder tæt med hinanden om at identificere, hvordan mangler afhjælpes på områder, hvor Kommissionen og medlemsstaterne betragter udviklingen til at opfylde et eller flere af de digitale mål som værende utilstrækkelig, eller hvor væsentlige mangler og utilstrækkeligheder er identificeret på baggrund af resultaterne i rapporten om det digitale årti. Denne analyse skal navnlig tage højde for medlemsstaternes forskellige kapacitet til at bidrage til at nå nogle af de digitale mål og risikoen for, at forsinkelser i at nå nogle af disse mål kan påvirke opnåelsen af andre digitale mål negativt.

2. Senest to måneder efter offentliggørelsen af rapporten om det digitale årti bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at drøfte medlemsstatens foreløbige observationer, navnlig for så vidt angår de politikker, foranstaltninger og tiltag, som Kommissionen har foreslået i sin rapport.

3. Senest fem måneder efter offentliggørelsen af den anden rapport om det digitale årti og derefter hvert andet år indgiver de berørte medlemsstater til Kommissionen de justeringer af deres nationale køreplaner i form af politikker, foranstaltninger og tiltag, som de har til hensigt at iværksætte, herunder, hvor det er relevant, forslag til flerlandeprojekter, der skaber yderligere fremskridt til at nå de generelle målsætninger og områderne berørt af de digitale mål. Hvis en medlemsstat ikke mener, at der er behov for yderligere tiltag eller for at justere den nationale køreplan, giver den en begrundelse til Kommissionen.

4. Når som helst under samarbejdet i henhold til denne artikel kan Kommissionen og medlemsstaterne, eller mindst to medlemsstater, indgå i fælles forpligtelser, rådføre sig med andre medlemsstater om politikker, foranstaltninger eller tiltag eller etablere flerlandeprojekter. Sådanne fælles forpligtelser kan indgås af Kommissionen og én eller flere medlemsstater eller mindst to medlemsstater. Sådanne flerlandeprojekter skal i overensstemmelse med artikel 10 have deltagelse af mindst tre medlemsstater. Medlemsstaterne kan også anmode om, at der iværksættes en peerevalueringsproces vedrørende specifikke aspekter af deres politikker, foranstaltninger eller tiltag, og navnlig om disse politikkers, foranstaltningers eller tiltags egnethed til at bidrage til at opfylde et specifikt digitalt mål samt til at opfylde de forpligtelser og udføre de opgaver, der er fastsat i denne afgørelse. Resultatet af peerevalueringsprocessen kan indgå i den efterfølgende rapport om status over det digitale årti, hvis den berørte medlemsstat giver samtykke hertil.

5. Kommissionen underretter medlemsstaterne om de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag, som den har til hensigt at medtage i rapporten om det digitale årti, inden rapporten offentliggøres.

6. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder tæt med hinanden for at opfylde de forpligtelser og udføre de opgaver, der er fastsat i denne afgørelse. Med henblik herpå kan hver medlemsstat indlede en dialog enten med Kommissionen eller med Kommissionen og de øvrige medlemsstater om ethvert emne, der er relevant for at nå de generelle målsætninger og de digitale mål. Kommissionen stiller al relevant teknisk hjælp, alle relevante tjenester og al relevant ekspertise til rådighed og sørger for en struktureret udveksling af oplysninger og af bedste praksis og letter koordinering.

7. I tilfælde af en væsentlig eller vedvarende afvigelse fra de nationale forventede forløb kan Kommissionen eller den berørte medlemsstat indlede en struktureret dialog med hinanden.

Den strukturerede dialog baseres på en specifik analyse af, hvordan sådan en afvigelse kan påvirke den kollektive opnåelse af de generelle målsætninger og de digitale mål i lyset af dokumentationen og dataene i rapporten om det digitale årti. Formålet med den strukturerede dialog er at yde vejledning og støtte den berørte medlemsstat i at identificere passende tilpasninger af dens nationale køreplan eller andre nødvendige foranstaltninger. Den strukturerede dialog skal føre til gensidigt aftalte konklusioner, som tages i betragtning for så vidt angår de opfølgende tiltag, som den berørte medlemsstat skal iværksætte. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet behørigt om processen for den strukturerede dialog og forelægger dem de gensidigt aftalte konklusioner.

Artikel 9

Høring af interessenter

1. Kommissionen hører rettidigt, gennemsigtigt og regelmæssigt private og offentlige interessenter, herunder SMV-repræsentanter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, for at indsamle oplysninger og udvikle anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse. Kommissionen offentliggør resultatet af de høringer, der gennemføres i henhold til denne artikel.

2. Medlemsstaterne hører rettidigt og i overensstemmelse med national ret private og offentlige interessenter, herunder SMV-repræsentanter, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet samt regionale og lokale repræsentanter, når de vedtager deres nationale køreplaner og justeringer heraf.

Artikel 10

Flerlandeprojekter

1. Flerlandeprojekter skal lette opnåelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål.
2. Flerlandeprojekter skal sigte mod at opfylde et eller flere af følgende specifikke mål:
 - a) forbedre samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og blandt medlemsstaterne om opnåelsen af de generelle målsætninger
 - b) styrke Unionens teknologiske kompetencer, lederskab, innovation og industrielle konkurrenceevne inden for kritiske teknologier, komplementære teknologikombinationer og digitale produkter, infrastruktur og tjenester, der er afgørende for økonomisk genopretning og vækst og for enkeltpersoners sikkerhed og tryghed
 - c) afhjælpe Unionens strategiske sårbarheder og afhængigheder i de digitale forsyningskæder for at øge disses modstandsdugtighed
 - d) øge tilgængeligheden af og fremme den optimale anvendelse af sikre digitale løsninger på områder af offentlig interesse og i den private sektor og samtidig opretholde principperne om teknologineutralitet
 - e) bidrage til en inkluderende og bæredygtig digital omstilling af økonomien og samfundet til gavn for alle borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, i hele Unionen
 - f) fremme digitale færdigheder for borgerne gennem uddannelse og livslang læring med fokus på at fremme kønsbalanceret deltagelse i uddannelses- og karrieremuligheder.

En vejledende liste over mulige aktivitetsområder, hvor der kan oprettes flerlandeprojekter for at støtte opfyldelsen af disse specifikke mål, er anført i bilaget.

3. Et flerlandeprojekt skal have deltagelse af mindst tre medlemsstater.
4. Hvis det er relevant, kan en medlemsstat, der deltager i et flerlandeprojekt, uddelegere gennemførelsen af sin del af dette projekt til en region i overensstemmelse med dens nationale køreplan.
5. Kommissionen kan i henhold til artikel 6, stk. 3, og artikel 8, stk. 4, anbefale, at medlemsstater foreslår et flerlandeprojekt eller deltager i et flerlandeprojekt, der opfylder kravene i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, under hensyntagen til fremskridt for så vidt angår gennemførelsen af de relevante nationale køreplaner. Kommissionen og medlemsstaterne kan også beslutte at oprette eller deltage i et flerlandeprojekt som en fælles forpligtelse.

Artikel 11

Udvælgelse og gennemførelse af flerlandeprojekter

1. Under hensyntagen til forslag til flerlandeprojekter i de nationale køreplaner og de fælles forpligtelser udarbejder og offentliggør Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne som bilag til rapporten om det digitale årti de strategiske principper og prioriteter for gennemførelsen af flerlandeprojekter og en statusrapport om de flerlandeprojekter, der er udvalgt til gennemførelse på tidspunktet for offentliggørelse af rapporten om det digitale årti.
2. Alle EU-programmer og -investeringsordninger kan, hvis det er tilladt i henhold til de retsakter, hvorved de er oprettet, bidrage til et flerlandeprojekt.
3. Et tredjeland kan deltage i et flerlandeprojekt, hvis det pågældende land er associeret med et direkte forvaltet EU-program, der støtter den digitale omstilling af Unionen, og hvis dets deltagelse er nødvendig for at lette opnåelsen af Unionens og medlemsstaternes generelle målsætninger og digitale mål. Et sådant associeret tredjeland, herunder for så vidt angår dets finansielle bidrag, skal overholde reglerne for de EU-programmer og -investeringsordninger, der bidrager til flerlandeprojektet.

4. Andre enheder, både offentlige og private, kan bidrage til flerlandeprojekter, hvor det er relevant. Supplerende private bidrag skal bidrage til opfyldelsen af det formål og de mål, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2, og skal, hvor det er relevant, støtte åben adgang til resultater og deres genanvendelse til gavn for borgere og virksomheder i Unionen.

5. Flerlandeprojekter kan gennemføres under anvendelse af enhver af følgende mekanismer:

- a) fællesforetagender
- b) europæiske konsortier for forskningsinfrastruktur
- c) EU-agenturer
- d) uafhængigt af de berørte medlemsstater
- e) for at fremme gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF
- f) europæiske konsortier for digital infrastruktur i overensstemmelse med artikel 13-21
- g) andre passende gennemførelsesmekanismer.

Artikel 12

Accelerator for flerlandeprojekter

1. Kommissionen koordinerer efter anmodning fra de deltagende medlemsstater eller på eget initiativ og i samråd med de deltagende medlemsstater gennemførelsen af et flerlandeprojekt i overensstemmelse med stk. 2-5 i egenskab af accelerator for projektet.

2. Som første koordinationsstrin retter Kommissionen en indkaldelse af interessetilkendegivelser til alle medlemsstater. Indkaldelsen af interessetilkendegivelser har til formål at fastslå, hvilke medlemsstater der har til hensigt at deltage i flerlandeprojektet, og hvilket finansielt eller ikkefinansielt bidrag de foreslår at yde.

3. Som andet koordinationsstrin yder Kommissionen, hvis mindst tre medlemsstater tilkendegiver interesse for et flerlandeprojekt og foreslår finansielle eller ikkefinansielle bidrag til projektet, efter høring af alle medlemsstater vejledning om valg af den passende gennemførelsesmekanisme, om finansieringskilder og om kombinationen heraf i projektet samt om andre strategiske aspekter vedrørende gennemførelsen af det pågældende projekt.

4. Kommissionen kan yde medlemsstater vejledning om oprettelsen af et konsortium for en europæisk digital infrastruktur (EDIC) i henhold til artikel 14.

5. Kommissionen støtter gennemførelsen af flerlandeprojekter ved i relevant omfang at stille tjenester og ressourcer til rådighed, jf. artikel 8, stk. 6.

Artikel 13

Målsætning og status for EDIC'er

1. Medlemsstaterne kan gennemføre et flerlandeprojekt ved hjælp af et EDIC.

2. En medlemsstat kan repræsenteres af én eller flere offentlige enheder, herunder regioner, eller én eller flere private enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, for så vidt angår udøvelse af specifikke rettigheder og overholdelse af specifikke forpligtelser som medlem af et EDIC.

3. EDIC'er har status som juridisk person fra datoen for ikrafttræden af den relevante kommissionsafgørelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, litra a).

4. EDIC'er har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder i henhold til den pågældende medlemsstats ret. De kan navnlig erhverve, besidde og afhænde løsøre, fast ejendom og intellektuel ejendomsret, indgå aftaler og være part i retssager.

5. EDIC'er skal have et vedtægtsmæssigt hjemsted, som skal være beliggende på området for en medlemsstat, som er et medlem, der yder finansielle eller ikkefinansielle bidrag som omhandlet i artikel 15, stk. 1.

Artikel 14

Oprettelse af et EDIC

1. Medlemsstater, der ansøger om oprettelse af et EDIC, indgiver en skriftlig ansøgning til Kommissionen. Ansøgningen skal indeholde følgende:

- a) en anmodning om oprettelse af EDIC'et stilet til Kommissionen
- b) de foreslåede vedtægter for EDIC'et
- c) en teknisk beskrivelse af det flerlandeprojekt, som EDIC'et skal gennemføre
- d) en erklæring fra værtsmedlemsstaten om, hvorvidt den anerkender EDIC'et som et internationalt organ som omhandlet i artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF og som en international organisation som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra b), i direktiv 2008/118/EF fra datoen for EDIC'ets oprettelse.

Begrænsningerne og betingelserne for undtagelserne fastsat i de i første afsnits litra d) omhandlede bestemmelser fastlægges i en aftale mellem medlemmerne af EDIC'et.

2. Kommissionen vurderer ansøgningen på grundlag af betingelserne i denne artikels stk. 1. Den tager hensyn til de generelle målsætninger samt flerlandeprojekternes formål og mål i henhold til artikel 10, stk. 1 og 2, og praktiske overvejelser vedrørende gennemførelsen af det flerlandeprojekt, der skal gennemføres af EDIC'et.

3. Kommissionen vedtager under hensyntagen til resultaterne af den i denne artikels stk. 2 omhandlede vurdering ved hjælp af gennemførelsesretsakter én af følgende:

- a) en afgørelse om oprettelse af EDIC'et, efter at Kommissionen har konkluderet, at kravene i artikel 13-21 er opfyldt, eller
- b) en afgørelse om afvisning af ansøgningen, hvis Kommissionen konkluderer, at kravene i artikel 13-21 ikke er opfyldt, herunder hvis der ikke foreligger den erklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra d).

I tilfælde af en afgørelse om afvisning af ansøgningen i henhold til dette stykkes første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne oprette et konsortium ved aftale. Et sådant konsortium anses ikke for et EDIC og kan ikke benytte den gennemførelsesstruktur, der er fastlagt i artikel 13-21.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 23, stk. 2.

4. De i stk. 3, litra a) eller b), omhandlede afgørelser meddeles til den ansøgende medlemsstat. Hvis ansøgningen afvises, skal afgørelsen begrundes klart og præcist.

5. Kommissionen knytter de væsentlige elementer i vedtægterne for EDIC'et, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c), d), e) og i), som bilag til en afgørelse om oprettelse af et EDIC.

Afgørelser om oprettelse af et EDIC offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen opretter en offentligt tilgængelig liste over EDIC'er og sørger for rettidig og regelmæssig ajourføring af listen.

*Artikel 15***Medlemskab af et EDIC**

1. Mindst tre medlemsstater skal indgå som medlemmer i et EDIC.

Kun medlemsstater, der yder et finansielt eller ikkefinansielt bidrag, skal være berettiget til at indgå som medlemmer af EDIC'et. Sådanne medlemsstater har stemmeret.

2. Efter vedtagelse af en afgørelse om oprettelse af et EDIC kan andre medlemsstater til enhver tid tilslutte sig som medlemmer på fair og rimelige vilkår, der skal fastlægges i EDIC'ets vedtægter.

3. Medlemsstater, der hverken yder finansielle eller ikkefinansielle bidrag, kan deltage i et EDIC som observatører ved at underrette EDIC'et herom. Sådanne medlemsstater har ikke stemmeret.

4. Medlemskab af et EDIC kan være åbent for andre enheder end medlemsstater, herunder tredjelande som omhandlet i artikel 11, stk. 3, internationale organisationer af europæisk interesse samt offentlige og private enheder som fastsat i EDIC'ets vedtægter. Hvis andre enheder end medlemsstater er medlemmer af et EDIC, skal medlemsstaterne tilsammen have flertallet af stemmerettighederne i generalforsamlingen, uanset størrelsen af bidragene fra andre enheder end medlemsstater.

*Artikel 16***Forvaltning af et EDIC**

1. Et EDIC skal have mindst følgende to organer:

- a) en generalforsamling bestående af medlemsstaterne, andre enheder som omhandlet i artikel 15, stk. 4, og Kommissionen, idet generalforsamlingen er det organ, der har fuld beslutningsbeføjelse, herunder vedtagelse af budgettet
- b) en direktør, der udpeges af generalforsamlingen som udøvende organ og retlig repræsentant for det EDIC'et.

2. Kommissionen deltager i drøftelserne i generalforsamlingen uden selv at have stemmeret. Hvis et centralt forvaltet EU-program bidrager finansielt til et flerlandeprojekt, har Kommissionen dog vetoret, når der træffes beslutninger i generalforsamlingen, men kun vedrørende tiltag, der finansieres under centralt forvaltede EU-programmer.

Generalforsamlingens beslutninger gøres offentligt tilgængelige senest 15 dage efter vedtagelsen.

3. Vedtægterne for et EDIC skal indeholde specifikke forvaltningsbestemmelser i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

*Artikel 17***Vedtægter for et EDIC**

1. Vedtægterne for et EDIC skal mindst omfatte følgende:

- a) en liste over medlemmer og observatører og proceduren for ændringer i medlemskab og repræsentation, som fastlægger ikkedeltagende medlemsstaters ret til at tilslutte sig EDIC'et
- b) en detaljeret beskrivelse af flerlandeprojektet, i givet fald medlemmernes opgaver og en vejledende tidsplan
- c) EDIC'ets vedtægtsmæssige hjemsted og navn
- d) EDIC'ets varighed og proceduren for afvikling af det i overensstemmelse med artikel 20
- e) EDIC'ets ansvarsordning i overensstemmelse med artikel 18
- f) medlemmernes rettigheder og forpligtelser, herunder forpligtelsen til at bidrage til budgettet

- g) medlemmers stemmerettigheder
 - h) regler om ejerskab af infrastruktur, intellektuel ejendom, profit og andre aktiver, alt efter hvad der er relevant
 - i) oplysninger om den erklæring fra værtsmedlemsstaten, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra d).
2. Ændringer af de væsentlige elementer i vedtægterne af et EDIC som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c), d), e) og i), foregår i henhold til proceduren i artikel 14.
3. Ændringer af andre elementer i vedtægterne af et EDIC end dem, der er omhandlet i stk. 2, indsendes til Kommissionen af EDIC'et senest 10 dage efter deres vedtagelse.
4. Kommissionen kan gøre indsigelse mod ændringer indtil 60 dage efter indsendelsen i henhold til stk. 3. Kommissionen begrundet en sådan indsigelse og forklarer, hvorfor ændringerne ikke opfylder betingelserne i denne afgørelse.
5. Ændringer får først virkning, når den i stk. 4 omhandlede frist er udløbet, når Kommissionen har ophævet denne frist, eller når Kommissionens indsigelse er tilbagetrukket.
6. En anmodning om ændring skal indeholde følgende:
- a) teksten til den foreslåede eller vedtagne ændring, herunder datoen for dens ikrafttræden
 - b) en opdateret konsolideret udgave af EDIC'ets vedtægter.

Artikel 18

Et EDIC's ansvar

- 1. Et EDIC hæfter for sin gæld.
- 2. Deltagernes finansielle ansvar for EDIC'ets gæld er begrænset til deres respektive bidrag til EDIC'et. Deltagerne kan i vedtægten fastsætte, at de hæfter for et forud fastsat beløb ud over deres respektive bidrag, eller at de har ubegrænset ansvar.
- 3. Unionen hæfter ikke for noget af EDIC'ets gæld.

Artikel 19

Lovvalg og jurisdiktion

- 1. Oprettelsen af et EDIC og dets interne funktion er underlagt:
 - a) EU-retten, navnlig denne afgørelse
 - b) retten i den medlemsstat, hvor EDIC'et har sit vedtægtsmæssige hjemsted for så vidt angår spørgsmål, der ikke eller kun delvis er reguleret af EU-retten, navnlig denne afgørelse
 - c) vedtægten og gennemførelsesbestemmelserne hertil.
- 2. Med forbehold af de tilfælde, hvor Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktaterne, fastlægger retten i den medlemsstat, hvor et EDIC har sit vedtægtsmæssige hjemsted, den jurisdiktion, der har kompetence til at bilægge tvister mellem medlemmerne vedrørende EDIC'et, mellem medlemmerne og EDIC'et og mellem EDIC'et og tredjeparter.

*Artikel 20***Afvikling af et EDIC**

1. Proceduren for afvikling af et EDIC på grundlag af en beslutning truffet af generalforsamlingen herom fastlægges i dets vedtægter. Afviklingen af et EDIC kan indebære overførsel af dets aktiviteter til en anden retlig enhed.
2. Insolvensreglerne i den medlemsstat, hvor et EDIC har sit vedtægtsmæssige hjemsted, finder anvendelse, hvis et EDIC ikke er i stand til at betale sin gæld.

*Artikel 21***Et EDIC's rapportering og kontrol**

1. Et EDIC udarbejder en årlig aktivitetsrapport indeholdende en teknisk beskrivelse af dets aktiviteter og en finansiell rapport. Rapporterne godkendes af generalforsamlingen og fremsendes til Kommissionen. Rapporterne skal gøres offentligt tilgængelig.
2. Kommissionen kan yde vejledning vedrørende de spørgsmål, der er omfattet af den årlige aktivitetsrapport.

*Artikel 22***Medlemsstaternes indgivelse af oplysninger**

Efter anmodning fra Kommissionen giver medlemsstaterne den de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til denne afgørelse, navnlig de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 7 og 8. De oplysninger, som Kommissionen anmoder om, skal stå i et rimeligt forhold til udførelsen af dens opgaver. Hvis de oplysninger, der skal gives, indeholder oplysninger, som tidligere er indgivet af virksomheder på en medlemsstats anmodning, underrettes sådanne virksomheder herom, før medlemsstaterne giver oplysningerne til Kommissionen.

*Artikel 23***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2022.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
M. BEK
Formand

BILAG

AKTIVITETSOMRÅDER

Ikkeudtømmende liste over aktivitetsområder:

- a) Europæisk fælles datainfrastruktur og -tjenester
 - b) Indførelse i Unionen af næste generation af pålidelige processorer med lavt- energiforbrug
 - c) Forberedelse af fælleseuropæisk udrulning af 5G-korridorer
 - d) Erhvervelse af supercomputere og kvantecomputere, der er forbundet med fællesforetagendet for europæisk højtydende databehandling (EuroHPC)
 - e) Udvikling og udrulning af ultrasikker kvante- og rumbaseret kommunikationsinfrastruktur
 - f) Etablering af et netværk af sikkerhedsoperationscentre
 - g) Netforbundet offentlig forvaltning
 - h) Europæisk infrastruktur for blockchaintjenester
 - i) Europæiske digitale innovationsknudepunkter (EDIH'er)
 - j) Højteknologiske- partnerskaber til fremme af digitale færdigheder gennem initiativet »pagten for færdigheder«, der blev lanceret ved Kommissionens meddelelse af 1. juli 2020 med titlen »Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed«
 - k) Færdigheder og uddannelse inden for cybersikkerhed
 - l) Andre projekter, der opfylder alle kravene i artikel 11, og som med tiden bliver nødvendige for at nå de generelle målsætninger for politikprogrammet for det digitale årti 2030 på grund af den sociale, økonomiske eller miljømæssige udvikling.
-